

From the Pastor's Desk

Sunday, September 27, 2026

Dear parishioners and friends:

Recently, Archbishop Paul Richard Gallagher, the Holy See's Secretary for Relations with States, traveled to Moscow, where he met with government officials and members of the diplomatic community. He carried with him a very clear message: the Holy See pursues a diplomacy that believes in peace.

Archbishop Gallagher acknowledged that dialogue in the midst of war is never easy. The longer a war continues, the more victims there are, the deeper the wounds become, and the more difficult it is for people to sit down together. Yet history shows us that wars ultimately have to end through negotiation, agreement, and the difficult process of rebuilding relationships.

The Holy See does not make decisions for the parties involved. Instead, it does something more fundamental: it continues to call for an end to violence, a return to dialogue, and a path toward peace. I believe this approach should not belong only to Vatican diplomacy. It should also be the attitude of every Catholic.

Recently, I have noticed a troubling tendency on social media, and unfortunately, many Catholics have also been drawn into it: taking sides, labeling people, publicly condemning them, attacking them, and excluding them. Simply because someone holds a different opinion, comes from a different place or does something with which we disagree, that person is immediately judged and labeled.

Even more dangerous is when we convince ourselves that because we are defending the truth, we have the right to use whatever words we want to attack others. But claiming to defend the truth does not make every way of speaking right. When our words become a means of humiliating others, stirring up a crowd against them, creating factions, or tearing people down, we need to ask ourselves: Is this still the way a disciple of Jesus Christ should behave?

The Gospel teaches us something very practical: whenever people live together, there will inevitably be moments when we hurt one another. Even within families, communities, and the Church, there will be misunderstandings, disagreements, and failures. The important question is not how we can avoid every conflict, but how we choose to deal with conflict when it happens.

A solution could be found in Matthew 18:15–20, which we heard a few Sundays ago: "If your brother sins against you, go and tell him his fault between you and him alone." Jesus does not say: put the person's faults on Facebook. He does not say: gather people who agree with you and attack that person. He certainly does not tell us to exclude that person. On the contrary, Jesus says: "Go to your brother." That is the difference between a culture of public condemnation and the culture of the Gospel.

If the Holy See can speak with those with whom there are profound disagreements, and continue to believe in the possibility of dialogue, then we Catholics certainly cannot turn our families, parishes, communities, and social media into battlefields. Before posting a comment, sharing an article, or publicly condemning someone, perhaps we should ask ourselves: Does what I am about to say come from love? Does it open a path toward dialogue? Does it help another person come closer to me rather than push them farther away? And most importantly: Are my words building peace—or are they simply creating another battlefield?

Fr. Justin T. Le
Pastor

Thư Cha Chánh Xứ

Chúa Nhật, ngày 27 tháng 9 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Mới đây, Đức Tổng Giám mục Paul Richard Gallagher, Ngoại trưởng Tòa Thánh, đã đến Moscow gặp gỡ các giới chức và đại diện ngoại giao. Ngài mang theo một sứ điệp rất rõ ràng: Tòa Thánh theo đuổi một nền ngoại giao tin tưởng vào hòa bình.

Đức Tổng Giám mục nhìn nhận rằng đối thoại giữa chiến tranh không bao giờ dễ dàng. Chiến tranh càng kéo dài thì càng có thêm nạn nhân, thêm những vết thương và thêm những lý do khiến con người khó ngồi lại với nhau. Nhưng lịch sử cho thấy chiến tranh cuối cùng vẫn phải kết thúc bằng một cuộc thương lượng, một thỏa thuận và một tiến trình tái lập các mối tương quan.

Tòa Thánh không quyết định thay cho các bên, nhưng làm một việc căn bản hơn: không ngừng kêu gọi chấm dứt bạo lực, mở lại đối thoại và tìm kiếm con đường hòa bình. Thiết nghĩ, lập trường ấy không chỉ dành cho ngoại giao Vatican. Đó cũng phải là thái độ của mỗi người Công giáo.

Dạo gần đây, tôi nhận thấy một khuynh hướng đáng lo ngại trên mạng xã hội, và đáng tiếc là có không ít người Công giáo cũng bị cuốn vào: chia phe, dán nhãn, đấu tố, công kích và loại trừ nhau. Chỉ vì một người có quan điểm khác, xuất thân từ một nơi khác hay làm một việc mình không đồng tình, người ấy lập tức bị phán xét và quy kết.

Nguy hiểm hơn nữa là khi chúng ta nghĩ rằng mình đang bảo vệ chân lý nên có quyền dùng bất cứ lời lẽ nào để tấn công người khác. Ấy dà. Không phải cứ nhân danh chân lý thì mọi cách nói đều trở thành đúng. Khi lời nói trở thành phương tiện để hạ nhục, kích động đám đông, chia phe và triệt hạ nhau, chúng ta cần tự hỏi: đó còn là cách hành xử của người môn đệ Chúa Kitô hay không?

Tin Mừng dạy chúng ta một điều rất thực tế: sống chung với nhau thì không thể tránh khỏi những lúc làm tổn thương nhau. Ngay cả trong gia đình, cộng đoàn hay Giáo Hội, vẫn có hiểu lầm, bất đồng và lỗi phạm. Điều quan trọng không phải là làm sao để không bao giờ có xung đột, nhưng là chúng ta giải quyết xung đột như thế nào.

Đáp án nằm trong Tin Mừng Thánh Matthêu 18,15-20 cách đây vài Chúa Nhật: “Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi.” Chúa không bảo: hãy đưa chuyện của người ấy lên Facebook. Chúa không bảo: hãy tập hợp những người đồng ý với mình để tấn công người ấy. Chúa càng không nói loại trừ người ấy. Ngược lại, Chúa nói: “hãy đi gặp người anh em.” Đó là sự khác biệt giữa văn hóa đấu tố và văn hóa Tin Mừng.

Nếu Tòa Thánh vẫn có thể đến những nơi đang có chiến tranh để nói chuyện với những người bất đồng và tiếp tục tin vào khả năng của đối thoại, thì người Công giáo chúng ta càng không thể biến gia đình, giáo xứ, cộng đoàn và mạng xã hội thành những chiến tuyến.

Thế giới hôm nay đã có quá nhiều chia rẽ. Người Công giáo không cần tạo thêm những cuộc chiến mới. Trước khi đăng một lời bình luận, chia sẻ một bài viết hay lên tiếng kết án một người nào đó, có lẽ chúng ta nên tự hỏi: điều tôi sắp nói có phát xuất từ tình thương không? Có mở ra một con đường đối thoại không? Có giúp người khác đến gần tôi không? Và quan trọng nhất: Lời nói của tôi đang xây dựng hòa bình - hay chỉ đang tạo thêm một chiến trường?

Lm. Giuse Lê Trung Tướng
Chánh xứ